ΕΝΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

# Η ΜΙΣ ΜΠΑΡΚΛΕΫ

ΜΙΑ [illegible]ΥΝΑΤΗ ΑΓΑΠΗ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ [illegible]ΛΟΓΕΣ [illegible]ΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

99ον

Πιὸ κάτω μιὰ γεφυρούλα σ' ἕνα κανάλι εἶχε ἀνατιναχθεῖ μὲ τὴ σειρὰ της, μὰ σκαρφαλώσαμε μὲ κίνδυνο στὴ μιὰ ἄκρη της ποὺ κρεμότανε στὸν ἀέρα καὶ τὴν περάσαμε χωρὶς νὰ λειτουργεῖ καθόλου ἡ σκέψη μας. Σύντομες, γρήγορες ριπὲς πολυβόλου, τὰ γνωστὰ γαζώματα πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια μας. Προλάβαμε νὰ δοῦμε τὸ τραῖνο σὰν εἶχε ξεπεράσει τὸ κανάλι. Διευθυνόταν μὲ μεγάλη ταχύτητα στὴν πόλι κι' ἄφηνε πίσω τὶς πεδιάδες καὶ τοὺς ἀγρούς. Δὲν ἦταν τὸ ἴδιο, ἄλλο τραῖνο διέσχιζε τὴν πεδιάδα πέρα, μακρύτερα μιὰ νοητὴ γραμμὴ ποὺ διέγραφε σὰν χαλόνταν. Εἴχαμε τώρα στὰ νῶτα μας τὸ δρόμο ποὺ ἀκολουθήσαν οἱ ποδηλατισταί, πρὶν ἀπὸ λίγο. Ἀκόμα πιὸ πέρα ἕνα φυσικὸ δρομάκι περνοῦσε τὰ χωράφια, ἔγερναν κι' ἀπ' τὶς δυὸ μεριὲς τὰ δένδρα. Πυκνὰ, βαθύσκια. Καλλίτερα νὰ κόβαμε πρὸς τὴν νότια κατεύθυνση, νὰ κάναμε κύκλο γύρω ἀπ' τὴν πόλη, νὰ περάσωμε τὸ Καμπροφόρμιο κι' ὕστερα ἀπ' τὴ δημοσιὰ νὰ βρεθοῦμε στὸ Ταλιαμέντο. Θ' ἀποφεύγαμε ἔτσι τὴ φάλαγγα ποὺ ὑποχωροῦσε κι' ἀπ' τὰ στενὰ θὰ πλησιάζαμε στὴν Οὔντινε. Ἦταν ἄπειρα τὰ μονοπάτια καὶ τὰ δρομάκια σ' ὅλο τὸ μῆκος τῆς πεδιάδας, τὸ ἤξερα καλά. Προχωρήσαμε.

—Ἐλᾶτε, τοὺς εἶπα. Δέχτηκαν πρόθυμα νὰ μ' ἀκολουθήσουν στὸ δρόμο γιὰ τὴν πόλη. Ξεκινήσαμε. Ἕνας πυροβολισμὸς ἀπὸ ἕνα πλάγιο μονοπάτι ἀκούστηκε, ξαφνιαστήκαμε. Ἡ σφαῖρα σφύριζε καὶ καρφώθηκε στὴ λάσπη. Πίσω, τραβᾶτε πίσω, τοὺς φώναξα. Ἔσκυψα καὶ γλυστροῦσα ὅσο ἦταν δυνατό, πάταγα μεσ' στὴ λάσπη. Προπορευόνταν οἱ ὁδηγοί. Τάχυνα τὸ βῆμα μου ὅσο μποροῦσα. Δυὸ ἄλλες πιστολιές, ἀπ' τὰ πυκνὰ φρύγανα κι' ἀπ' τοὺς θάμνους, ἐτούτη τὴ φορά, μᾶς ξάφνιασαν πάλι, μὰ τώρα ὁ Ἔμο κυλίστηκε μὲ τὰ μοῦτρα στὸ χῶμα. Τὸν μεταφέραμε ἀμέσως στὴν ἄκρη, τὸν τραβήξαμε μᾶλλον, καὶ τὸν ξαπλώσαμε ἀνάσκελα. «Τὸ κεφάλι του θἄγινε λυώμα», εἶπα. Ὁ Πιάνι τὸν ἀνασήκωσε. Ἦταν τώρα μὲ τὸ κεφάλι στὴ λάσπη, τὰ πόδια τεντωμένα, ἡ κυκλοφορία δὲν ἦταν ὁμαλή, ἔτρεχε τὸ αἷμα ἀπ' τὴ μύτη καὶ τὸ στόμα.

Σκύψαμε πάνω του κι' οἱ τρεῖς, προσπαθούσαμε νὰ τὸν συνεφέρωμε κι' ἡ βροχὴ μᾶς ἔπλενε τὰ πρόσωπα. Χαμηλὰ στὸν τράχηλο τὸν εἶχε χτυπήσει ἡ σφαῖρα, στὴν ἀπίθανη τροχιὰ ποὺ διέγραφε πρὶν ἀφηνιάσει θεῖ κάτι ἀπ' τὸ δεξὶ του μέτωπο.

Πέθανε μὲσ' στὰ χέρια μου ἐνῶ προσπαθοῦσα ἀπεγνωσμένα νὰ τοῦ [illegible]ράτω τὶς πληγὲς γιὰ νὰ [illegible]σταματήσει τὸ αἷμα. Ὁ Πιάνι ἄφησε τὸ κεφάλι του νὰ πέσει στὸ χῶμα, τοῦ σταφούγγισε λίγο τὸ πρόσωπο μ' ἕνα πανὶ ποὺ βρῆκε πρόχειρο καὶ τίποτ[illegible] ἄλλο.

—Τὰ κτήνη... οἱ κερατάδες, εἶπε.

—Δὲν ἦταν Γερμανοί, τοῦ ἐξήγησα. Σ' αὐτὸ τὸ μέρος δὲν ὑπάρχουν Γερμανοί.

—Τότε οἱ Ἰταλοὶ ἔκαναν τὴν παλληκαριά. Οἱ Ἰταλιάνοι! Ὁ Μπονέλλο βουβός. Καθόταν πλάι στὸν Ἔμο χωρὶς νὰ τὸν κυττάζει. Σήκωσε τὸ δεξιόχερο τοῦ παθόντος καὶ πιὸ πέρα ποὺ εἶχε κυλήσει πιὸ πέρα καὶ τοῦ σκέπασε τὸ πρόσωπο. Ὕστερα πῆρε τὸ παγοῦρι του.

—Θὲς νὰ τραβήξεις μία; καὶ τὸ ἔδωσε στὸ Μπονέλλο.

—Ὄχι, εἶπε ἐκεῖνος. Καὶ γύρισε σὲ μένα. Τὸ ἴδιο θὰ παθαίναμε κι' ἐμεῖς πρὶν ποὺ σερνόμαστε στὶς γραμμές, κινδυνεύαμε ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμή.

—Ὄχι, τοῦ εἶπα, ἤτανε λάθος ποὺ περάσαμε ἀπ' τὰ χωράφια.

Ὁ Μπονέλλο κουνοῦσε τὸ κεφάλι. Πέθανε ὁ Ἔμο, εἶπε, ποιὸς ἔχει ἄραγε τώρα σειρὰ ὁπλοχαγὲ; Ποῦ θὰ πᾶμε τώρα;

—Ἰταλοί πυροβολήσανε, εἶναι σίγουρα, δὲν ἦταν Γερμανοί.

—Δὲ θέλεις ρώτημα, ἂν ἦταν Γερμανοὶ θὰ μᾶς ξεκατέστρευαν καὶ τοὺς τρεῖς, μ' ἕνα σμπάρο», συμπλήρωσε ὁ Μπονέλλο.

—Κινδυνεύουμε δηλαδὴ πιὸ πολὺ ἀπ' τοὺς Ἰταλούς, πρόσθεσα, οἱ ὁπισθοφυλακὲς τρέμουν ἀπ' τὸ φόβο τους πάντα καὶ τραβᾶνε στὴν τύχη. Οἱ Γερμανοὶ τοὐλάχιστον ξέρουνε τί ζητοῦν.

Ἔχεις δίκηο ὁπλοχαγέ, εἶπε ὁ Μπονέλλο.

—Ποὺ πᾶμε τώρα; ἐπέμεινε ὁ Πιάνι.

—Ἂς τρυπώσωμε κάπου ὡς ποὺ νὰ σκοτεινιάσει. Ἂν πᾶμε ἀπ' τὴν ἀντίθετη πλευρὰ θὰ εἶναι νομίζω καλλίτερα.

—Γιὰ νὰ μᾶς καθαρίσουν ὅλους νὰ ἡσυχάσωμε, εἶπε ὁ Μπονέλλο, ἐγὼ δὲν τὸ ἀποφασίζω.

—Κάπου θὰ βροῦμε νὰ τρυπήσωμε, δὲν εἶναι δυνατό, κοντὰ στὴν Οὔντινε κι' ὅταν νυχτώσει μπαίνωμε στὴν πόλη.

(Συνεχίζεται)


ΝΕΑ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ
ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
Κ. ΧΑΤΖΗ
Κορίνθου 290 καὶ Μιαούλη, τηλ. 24—40
Ἐξοπλισμὸς μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα μηχανήματα χειρουργείου καὶ τοκετοῦ.—Ἐξέτασις στειρώσεως.
Κολπικὰ ἐπιχρίσματα κατὰ Παπανικολάου.
Διαταραχαὶ ὡοθηκικοῦ κύκλου κ.λ.π.
Δέχεται καθ' ἑκάστην

Ὁ Ὀδοντίατρος
ΣΤΑΜ. ΣΚΟΥΡΑΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΝΕΟΝ 36.89
Δέχεται εἰς τὸ νέον Ἰατρεῖον του Γεροκωστοπούλου 8, ἔναντι τοῦ παλαιοῦ, ὅπου τὸ πρώην Γραφεῖον Ἐργασίας.

ΠΡΟΤΥΠΟΣ
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
Ἱδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ Ἰατροῦ
ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ ΧΡ. ΧΡΗΣΤΟΥ
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Νικολάου 80 (ἔναντι Ἱεροῦ Ναοῦ). Τηλ. 41—37.
ΘΕΡΑΠΕΙΑ ὅλων τῶν παθήσεων ὀστῶν καὶ ἀρθρώσεων ἤτοι τῆς σπονδυλικῆς στήλης, λεκάνης, χειρῶν καὶ ποδῶν, ὡς καὶ τῶν καταγμάτων αὐτῶν.

ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
Ἰ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΧΗΜΙΚΟΣ
ΒΑΣ. Π. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ΧΗΜΙΚΟΥ
Ὁδὸς ΚΟΡΙΝΘΟΥ 246 — Ἐναντι ραπτομηχανῶν ΣΙΓΓΕΡ πλησίον Πλατείας Γεωργίου Α' (Στενὸν Βούρβαχη)
* ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΜΟΥΣΤΩΝ — ΚΡΑΣΙΩΝ
* ΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ


# Πατρινὰ ἡμερονύκτια

## Στὰ πεταχτὰ

Φαίνεται πὼς μπήκαμε γιὰ καλὰ ὄχι μόνο στὸ φθινόπωρο, ἀλλὰ καὶ στὸ χειμῶνα.

—Οἱ κατάβρακτώδεις βροχές, οἱ ἀνεμοθύελλες, τ' ἀστραπόβροντα δημιούργησαν χειμωνιάτικη ἀτμοσφαῖρα.

—Ἀποτέλεσμα τῆς κακοκαιρίας ἦταν νὰ μὴ σημειωθῆ κίνησις πρὸς τὰ ἐξοχικά.

—Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς εἰργάσθησαν ἱκανοποιητικώτατα οἱ κινηματογράφοι καὶ τὰ θέατρα.

—Ἐν ἀντιθέσει, στὰ ἐξοχικὰ κέντρα ἐπεκράτησε ἀπραξία.

—Μὲ τὶς βροχές, τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς πόλεως ἔχει μεταβληθῆ σὲ λίμνη.

—Ἀμμοχάλικα καὶ λάσπες παντοῦ.

—Ὄπισθεν τοῦ Τελωνείου ὁ χῶρος ἐκεῖ ἔχει μεταβληθῆ σὲ βορβορώδη βάλτον.

—Αἱ κάθετοι ὁδοὶ τῆς Κορίνθου αἱ εὑρισκόμεναι πλησίον τοῦ Πυροσβεστείου, ἔχουν τελείως ἀνασκαφῆ καὶ κατέστησαν ἀδιάβατοι.

—Ἡ ὁδικὴ κατάστασις εἰς τὴν Ἀρόη εἶναι ἀθλιεστάτη.

—Ὁ δρόμος ἀπὸ τὴν 12ου Συντάγματος καὶ ἄνω ἔχει γίνει ἐπικίνδυνος γιὰ τὴν συγκοινωνία καὶ ἐὰν δὲν ἐπιδιορθωθῆ, δὲν ἀποκλείεται νὰ θρηνηθοῦν θύματα ἐκ βλάβης τροχῶν ἢ τί ἄλλο.

—Ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος ἐπιδιόρθωσις τῆς ὁδοῦ αὐτῆς, γιατὶ ἡ Ἀρόη ἀποτελεῖ τὸν πλέον πυκνοκατοικημένον συνοικισμὸν τῆς πόλεως.

—Λόγω τῆς βροχῆς οἱ ποδοσφαιρικὲς συναντήσεις, παρ' ὅλο τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ εἶχαν προκαλέσει, δὲν συγκέντρωσαν πολλοὺς φιλάθλους.

—Τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων ἐπροξένησαν πραγματικὴ ἔκπληξι.

—Ὁ θίασος «Ἀττικῆς Σκηνῆς» θὰ παρουσιάση σήμερα τὸ λυρικὸ παραμυθόδραμα τοῦ Μαίτερλιγκ «Πελλέας καὶ Μελισσάνθη».

—Ἡ πρώτη τοῦ ὁποίου, ἀναβλήθη χθὲς διὰ τεχνικοὺς λόγους.

—Ὁ θίασος θὰ παραμείνη στὴν πόλη μας μέχρι τὴν Κυριακή.

—Τὴν ἑβδομάδα αὐτὴ θὰ παρουσιάση σὲ μαθητικὲς παραστάσεις τὸ μεσαιωνικὸ δρᾶμα «Ἡ θυσία τοῦ Ἀβραάμ».

—Τὴν ἑπομένη ἑβδομάδα ἀρχίζουν στὸ Δημοτικὸ οἱ παραστάσεις τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς.

## Φαρμακεῖα

**Διανυκτερεύοντα:**

Παπαδημητρίου Ἀντ. Πλατ. Γεωργίου Α'. Κομνηνός Γεώργ. Σταμ. Βουλγάρεως 35.

**Συνταγαὶ ΙΚΑ:**

Παπαδημητρίου Ἀντ. Πλατ. Γεωργίου Α'. Τσακίρης Διον. Κορίνθου 266, Μακρυγένης Παναγ. Μαιζῶνος 77, Ραβαζούλας Ἰω. Γερμανοῦ 1, Δαδιώτης Βασίλ. Ἁγ. Νικολάου 11. Βασιλόπουλος Γεώργ. Ἁγ. Νικολάου 65.

## Τὸ Ραδιόφωνον

ΤΡΙΤΗ 6 Νοεμβρίου

ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ (198 μ.)

12.30 Ἑλληνικὸ ποικίλο πρόγραμμα, 13.10 ἐλαφρὰ συγκρότημα, 13.35 παίζει ἡ ὀρχήστρα τοῦ σταθμοῦ, 19 δίσκοι ἀκροατῶν, 19.40 δημοτικὰ τραγούδια, 20.10 μουσικὸ κοκτέιλ, 20.30 ἐκπομπὴ τοῦ Ἀράξου, 21.05 ἑλληνικὲς ἐπιτυχίες, 22 Χορωδία τοῦ Ὀρφέως, 23 τραγούδια τοῦ Ἰακωβίδη.

Εἰδήσεις: 13.30, 22.30.

ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ Β' (451μ.

7.30 Ἑλληνικὰ μοτίβα, 8 ἑλληνικοὶ χοροί, 12.30 ἕλληνες τραγουδισταί, 14 ξένες ἐπιτυχίες ἀπὸ ἕλληνας τραγουδιστάς 17 ἡ ὀρχήστρα τοῦ σταθμοῦ, 18.45 μουσικὴ δωματίου, 21.45 καιρὸς γιὰ μουσική, 22.30 συναυλία.

Εἰδήσεις: 7.10, 13, 14.30, 20.15 22.15,24.

ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (412μ.)

7.30 Ἑλληνικὸ πρόγραμμα, 9. ἑλληνικὰ τραγούδια, 13 ἡ ὀρχήστρα τοῦ σταθμοῦ, 17.15 μουσικὴ ποὺ ζητήσατε, 19.45 θέατρον 21.10 συντροφιὰ μὲ τὴ μουσική, 22.15 ρὸκ ἐντ ρὸλ.

Εἰδήσεις: 13.00, 20.00, 22.30


ΣΩΣΑΤΕ ΤΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΓΡΑΣΙΑΝ
ΑΚΟΥΑΖΙΤ διὰ μπετὸν καὶ κονιάματα
ΓΚΑΜΠΡΙΤ - ΑΚΟΥΑΖΟΛ διὰ ταράτσες
ΛΑΟΖΙΝ
Εἰδικὸν διὰ δάπεδα ἐκ Μωσαϊκοῦ. Καθιστᾶ αὐτὰ σκληρὰ καὶ στιλπνά, ἀποτρέπει τὴν φθοράν.
ΝΕΡΒΟ- ΜΕΤΑΛ
Εἰδικὸν δι' δροφὰς καὶ χωρίσματα οἰκοδομῶν. Ἀντισεισμικόν, αὐξάνει τὴν ἀσφάλειαν ἐναντίον τοῦ πυρός. Τὸ πλέον οἰκονομικόν.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ - ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΒΑΣ. ΜΠΑΡΔΑΚΗΣ
Ρήγα Φεραίου 42α
Τηλ. 43—35


ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

# ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Ἔβρεχε μονότονα καὶ ἐκνευριστικὰ ὅλο τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς. Ἔτσι ἡ κυριακάτικη πλήξη, ἡ μονοτονία καὶ ἡ μελαγχολία αὐξήθηκαν, σὲ σημεῖο ποὺ ἔφερε σὲ πολλὰ σπίτια τὴν ψυχρίνια καὶ τοὺς μικροκαυγάδες.

—Λοιπόν, δὲν θὰ πᾶμε πουθενὰ σήμερα; Ρωτοῦσε ἡ σύζυγος τὸ ἕτερο ἥμισύ της, ποὺ ἑτοιμαζόταν νὰ πάῃ γιὰ τὴν πρέφα του στὸ γειτονικὸ καφενεῖο.

—Ποῦ νὰ πᾶμε βρὲ γυναῖκα; Δὲ βλέπεις καιρός;

—Δὲν ἔχει σημασία, θὰ πᾶμε κάπου, ποὺ δὲν θὰ μᾶς πειράζῃ ἂν βρέχῃ, ἢ δὲ βρέχει.

—Δηλαδή;

—Θέατρο, κινηματογράφο, κανένα κέντρο, κανένα μπάρ.

—Ἐμεῖς;

—Ἀσφαλῶς. Γιατὶ ἀγαπητὲ πᾶνε οἱ ἄλλοι; Θὰ πᾶμε κι' ἐμεῖς. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀρχιζαν ὅλοι οἱ καυγάδες, ὅταν ὁ σύζυγος ἀνέπτυσσε τοὺς λόγους, ποὺ δὲν ἐπέτρεπαν τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ τὴν εἴσοδο στὰ κέντρα, ποὺ ἤθελε νὰ κάνῃ ἡ φθινοπωρινὴ ἐμφάνισή της ἡ κυρία. Καυγάδες ἐκνευριστικοί, γκρινιάρικοι, ζωχαδιακοί, σὰν τὴν βροχὴ ποὺ ἔπεφτε μονότονα, κλαψάρικα, ἄρρωστα ἀπὸ τὰ σύννεφα ποὺ εἶχαν πνίξει τὸν Πατραϊκὸ οὐρανό.

Κι' ἔτσι ἡ Κυριακή μας ἐπέρασε θαυμάσια.

****

Μπῆκε μέσα στὸ λεωφορεῖο, ἀφοῦ περίμενε ὥρα ὁλόκληρη στὴ στάσι. Ἦταν ὡραία, κομψή, χαριτωμένη, τέλος, ἕνα ἀνοιξιάτικο τραγούδι στὴ φθινοπωρινὴ βροχή, ὅπως θὰ ἔλεγε ὁ Οὐράνης. Καὶ τὸ ὁμπρελλίνο της ἦταν κι' αὐτό, σὰν κι' αὐτή. Κομψό, μικρό, χαριτωμένο, μπιρμιλόχρωμο μὲ μπαλλενίτσες ποὺ κατέληγαν σὲ μικροὺς χρωματιστοὺς κόμπους, ἴδια ματάκια πονηρῆς γατίτσας. Μόλις ἀνέβηκε τὶς σκάλες τοῦ λεωφορείου καὶ μπῆκε μέσα, εἴκοσι κεφάλια γύρισαν νὰ θαυμάσουν τὴν κομψὴ συνεπιβάτιδα.

Μερικοὶ ἔσφιξαν τὰ χείλη, ἄλλοι ἔφεραν τὸ χέρι γιὰ νὰ καλύψουν ὡρισμένα γυμνὰ τῆς κεφαλῆς, ἄλλοι διόρθωσαν τὴν γραβάτα τους καὶ ὅλοι μαζί, ἀνέβασαν στὰ χείλη τὸ χαμόγελο ἐκεῖνο τῆς γλυκύτητας, ποὺ ὅταν διατηρεῖται πολλὴ ὥρα, μεταβάλλει καὶ τὸν σοβαρώτερο ἄνθρωπο σὲ ἠλίθιο. Κι' ἀπὸ τὸ πολὺ νὰ στέκουν καὶ νὰ τὴν κοιτάζουν, κανεὶς δὲν σικώθηκε νὰ τῆς προσφέρῃ τὴ θέση του.

*****

Αὐτὰ ὡς πρὸς τοὺς ἄνορες. Οἱ γυναῖκες τὴν ὑποδέχθηκαν μὲ ὅλως ἀντίθετα συναισθήματα. Μερικὲς τὴν περιεργάζονταν μὲ ἡμίκλειστα μάτια, πίσω ἀπὸ τὰ ὁποῖα διέκρινε κανεὶς γυμνὰ ξίφη μίσους. Ἄλλες, τὴν κύτταξαν μιὰ φορά, κι' ὕστερα γύρισαν... περιφρονητικὰ τὸ κεφάλι. Μερικὲς τὴν περιεργάζονταν ἀνατομικά, ὅπως οἱ μοδίστες τὶς πελάτισσές τους, ὅταν τοὺς 'κάνουν πρόβες. Καὶ τὸ λεωφορεῖο ἔτρεχε γιὰ τὸ τέρμα.

Σὲ μιὰ στιγμὴ κι' ἐνῶ ὅλα ἔδειχναν ὅτι ἡ μικρὴ ἐκείνη ὕπαρξη, ἐὰν γίνονταν καλλιστεῖα μέσα στὸ λεωφορεῖο θὰ ἀναδεικνύονταν βασίλισσα, ξέσπασε ἡ «μεγάλη μπόρα, ἔπιασε ἡ βροχή».

—Κυρά μου, ποῦ στὸν «ντάδε» ἔχεις τό νοῦ σου; Δέ μαζεύεις τὴν διαβολοομπρέλλα σου μ' ἔκανες λούτσα, κακὸ χρόνο νάχης...

Τί εἶχε συμβῆ; Τὸ καημένο τὸ κορίτσι, ὄρθιο ὅπως στέκονταν μὲ τὸ βάρος ὅλων τῶν ἐξεταστικῶν βλεμμάτων, καὶ μὴ γνωρίζοντας τί νὰ κάνῃ, εἶχε ἀκουμπήσει τὸ ὁμπρελίνο της κάτω ἀπὸ τὴ μασκάλη της. Οἱ σταγόνες ὅμως ποὺ εἶχαν μείνει ἐπάνω, κύλησαν καὶ ἔπεσαν στὸ σβέρκο μιᾶς σταφιδισμένης κυρίας, ποὺ κάθονταν στὸ μπροστινὰ κάθισμα. Ἀφορμὴ ζήταγε γιὰ νὰ ἐπιτεθῆ. Τὰ περὶ «λούτσια» κλπ ἦταν ὑπερβολὴ δηλωτικὴ τοῦ μίσους τῆς ἀσχήμιας, ἐναντίον τῆς νεότητος καὶ τῆς ὁμορφιᾶς.

Τὸ καημένο τὸ κορίτσι συμμαζώχτηκε πιότερο, σὰ δαρμένο γατάκι. Στὴν πρώτη στάση κατέβηκε ἀπὸ τὸ λεωφορεῖο γοργά, ὅπως δραπετεύει ἕνα πουλάκι ἀπὸ τὸ κλουβί του. Τότε, ἀκούστηκε νὰ μονολογῆ ἕνας.

—Πανάθεμά σε γριὰ γκιόσσα τόφαγες τὸ κορίτσι. Πανάθεμά σε! Πιθανὸν νὰ ἐλέγοντο κι' ἄλλα, μὰ δυστυχῶς δὲν εἰπώθηκαν. Τὸ λεωφορεῖο εἶχε φθάσει στὸ τέρμα.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

# ΑΣΤΗΡ - ΘΥΕΛΛΑ 4-1, Π.Γ.Ε. - ΔΟΞΑ 1-1

ΟΙ ΑΥΡΙΑΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

**Ὁ Ἀστὴρ ἐπέτυχε προχθὲς μίαν θριαμβευτικὴν νίκην, ἐπιβληθεὶς τῆς Θυέλλης μὲ 4—1. Ὁ ἀγὼν διεξήχθη εἰς τὸ Στάδιον ὑπὸ ραγδαίαν βροχὴν καὶ ἱκανοποίησε τοὺς φιλάθλους εἰς τὸ πρῶτον του μέρος. Ὁ Ἀστὴρ ἀνέπτυξεν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος ἕνα ζωηρὸ παιγνίδι καὶ μὲ ὡραίους συνδυασμοὺς ἐπέτυχε νὰ ἐξουδετερώσῃ πλήρως τὴν Θύελλα. Μὲ καταπληκτικὴ ζωτικότητα, οἱ ποδοσφαιρισταὶ τοῦ Ἀστέρος ἐπραγματοποίησαν ἀλληλαλλήλους ἐξορμήσεις, προωθοῦντας τὴν μπάλλα εἰς τὰ ἔτρεμ καὶ κατώρθωσαν νὰ παραβιάσουν τρεῖς φορὰς τὴν ἑστίαν τῆς Θυέλλης ἐντὸς 15 λεπτῶν, διὰ τῶν Μαρκέζη ΙΙ καὶ Ζαφειροπούλου.**

**Εἰς τὴν ἐπανάληψιν καὶ ἐνῶ αἱ καιρικαὶ συνθῆκαι εἶχον δυσκολεύσῃ κατὰ πολὺ τὸν ἀγῶνα, ἡ Θύελλα κατώρθωσε νὰ ἰσορροπήσῃ τὸ παιγνίδι καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ ἀρκετὰς ἐξόδους, αἱ ὁποῖαι ὅμως ἐθραύοντο πρὸ τῆς ἰσχυρᾶς ἀμύνης τοῦ Ἀστέρος. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ὁ Ἀστὴρ ἐπραγματοποίησεν ἀραιὰς ἐπιθέσεις, εἰς μίαν τῶν ὁποίων ἐπέτυχε καὶ τέταρτον τέρμα διὰ τοῦ Λυκούρεση. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Θύελλα, ἐσημείωσε τὸ τέρμα τῆς τιμῆς, εἰς τὸ 87 λεπτόν.**

**Ὁ Ἀστὴρ παρουσιάσθη προχθὲς μὲ ὁμάδα μεγάλων ἀξιώσεων, μὲ ταχεῖς καὶ ἀποτελέσματικοὺς κυνηγοὺς καὶ μὲ ἀπροσπέλαστον ἄμυνα. Ἐπέτυχε νὰ αἰφνιδιάσῃ τοὺς ἀντιπάλους μὲ τὶς ἀνοικτὲς μπαλλιές του καὶ τὶς θαυμάσιες ἐξορμήσεις του, καὶ ἡ νίκη του ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς ὁμαδικῆς ἀποδόσεως τῶν παικτῶν του. Ἀντιθέτως ἡ Θύελλα ὑστέρησε ἀρκετὰ εἰς τὴν ἐπίθεσιν, ἐνῶ ἡ ἄμυνά της δὲν κατώρθωσε νὰ συγκρατήσῃ τὴν πλήμμυρα τῶν ἀντιπάλων κυνηγῶν. Ἡ ἀπουσία τοῦ Λεγάτου ἦτο καταφανής. Ἡ διαιτησία τοῦ κ. Φιλιππίδη ὑπῆρξεν ἀρίστη. Πρὸ τοῦ ἀγῶνος ἡ Β' Θυέλλης ἐξῆλθεν ἰσόπαλος πρὸς τὴν Β' Ἀστέρος μὲ 0—0.**

—Π.Γ.Ε.—Δόξα 1—1

**Τὴν πρωΐαν ἡ Δόξα ἐξῆλθεν ἰσόπαλος πρὸς τὴν Παναχαϊκὴν μὲ 1—1, ὕστερα ἀπὸ ἕνα ἐνδιαφέροντα ἀγῶνα. Πρώτη ἐπέτυχε τέρμα ἡ Δόξα, ἡ ὁποία παρουσίασεν ἕνα ἰσχυρότατο συγκρότημα μὲ πολλὰς ἀπαιτήσεις. Ἡ Παναχαϊκὴ ἰσοφάρισεν εἰς τὸ 19 λεπτὸν τοῦ β' ἡμιχρόνου διὰ τοῦ Πατρώνη.**

**Ὁ ἀγὼν παρουσίασε ἀρκετὰς φάσεις πρό τῶν ἀντιπάλων ἑστιῶν. Ἡ Παναχαϊκὴ δὲν ἐνεφάνισε ἀξιόλογο συγκρότημα καὶ ἠγωνίσθη μὲ ὀλίγην διάθεσιν, ἐνῶ ἡ Δόξα ἐκινήθη ζωηρῶς καὶ ἀπέδειξε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὅτι θὰ ἀποβῇ ὁ «φονεὺς τῶν μεγάλων» κατὰ τὸν δεύτερον γῦρον τοῦ πρωταθλήματος. Ὁ διαιτητὴς κ. Σπανὸς πολὺ καλός.**

**Ὁ τρίτος ἀγὼν μεταξὺ Ἀπόλλωνος—Ἀχιλλέως, διεκόπη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ β' ἡμιχρόνου λόγῳ ἀκαταλληλότητος τοῦ γηπέδου. Μέχρι τῆς διακοπῆς, οὐδεμία ὁμὰς εἶχεν ἐπιτύχει τέρμα.**

—Ἡ βαθμολογία

**Μετὰ τὰ χθεσινὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων πρωταθλήματος, ἡ βαθμολογία ἔχει ὡς ἑξῆς:**

| | ἀγῶνες | βαθμοί |
|---|---|---|
| **Π. Γ. Ε.** | 8 | 19 |
| **Θύελλα** | 8 | 18 |
| **Ὀλυμπιακὸς** | 7 | 15 |
| **Ἀστὴρ** | 7 | 14 |
| **Ἀπόλλων** | 6 | 11 |
| **Δόξα** | 7 | 10 |
| **Ἀχιλλεὺς** | 5 | 9 |

—Οἱ ἄλλοι ἀγῶνες

**Παναγιάλειος—ΑΕΚ Πύργου 3—0, Λ. Ἀστὴρ—Ἐθνικὸς Πύργου 1—0., Παναιτωλικὸς—Α.Ε.Μ. 3—0 (0—0).**

—Ἀθηνῶν κ.λ.π.

**Πανιώνιος—Παναθηναϊκὸς 3—2, Ἀπόλλων—Α.Ε.Κ., 3-3, Φωστὴρ—Ἀθηναϊκὸς 1-1, Ἀστὴρ—Αἰγάλεω 1—0, Ὀλυμπιακὸς-Φίλαθλοι 4—0, Ἐθνικὸς — Πανελευσινιακὸς 0—0, ΠΑΟΚ—Ἄρης 1—0.**

—Οἱ αὐριανοὶ ἀγῶνες

**Τὸ ποδοσφαιρικὸν πρωτάθλημα συνεχίζεται αὔριον εἰς τὴν πόλιν μας μὲ δύο ἐνδιαφέροντας ἀγῶνας. Οὕτω εἰς τὸ Στάδιον, ὁ Ἀπόλλων ἀντιμετωπίζει τὸν Ἀστέρα καὶ εἰς τὸ γήπεδον Ὀλυμπιακοῦ ἡ Θύελλα τὴν Δόξα. Ὥρα ἐνάρξεως τῶν ἀγώνων 3.30' μ.μ.**

**Σπ. Μελᾶς**


**Πωλοῦνται** ἔπιπλα κουρείου, τάβλες, πάγκοι μόστρες, βιτρίνες καὶ γραφεῖα. Πληροφορίαι Ἰωάν. Γαλανόπουλον, Κολοκοτρώνη 47.


ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

## "ΔΕΛΗΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΥΙΟΣ,, "...Ο ΕΡΩΣ ΘΕΛΕΙ...ΞΥΛΟ,,

Ο ΘΙΑΣΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥ

Ἕνα σεμνὸ στὴν ἐμφάνισι, μὰ ἀπὸ κάθε πλευρὰ ἀξιοπρόσεχτο καλλιτεχνικὸ συγκρότημα, ὁ θίασος τῆς «Ἑλληνικῆς Κωμωδίας», τοῦ κ. Γ. Ὀλυμπίου, μέσα σὲ λίγες μέρες κατέκτησε κυριολεκτικὰ τὸ θεατρόφιλο κοινὸ τῶν Πατρῶν. Καὶ δικαιολογημένα, διότι, ἂν καὶ γιὰ πρώτη φορὰ ἐμφανίστηκε σᾶν θίασος στὸ κοινὸ τῶν Πατρῶν, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ δὲν κύταξε νὰ τὸ ἐντυπωσιάσῃ μὲ θόθυβο καὶ φανταχτερὲς ρεκλάμες. Μὲ τὴν πρώτη του ἐμφάνιση ξεκίνησε μόνον μὲ ὅ,τι πρέπει νὰ εἶναι τὰ ὅπλα τοῦ πραγματικοῦ καλλιτέχνη: Τὴν πίστη στὴν τέχνη του καὶ τὴν ποιότητά της, τὴν ἐπιμέλεια καὶ τὸ σεβασμὸ πρὸς τὸ κοινό. Γι' αὐτὸ καὶ λίγες λεπτὲς μόνον ἔφθασαν γιὰ τὴν κατάκτησι τοῦ Πατρινοῦ κοινοῦ. Αὐτὴ εἶναι μιὰ γενικὴ καὶ ἀντικειμενικὴ ὁμολογία, ὅλων ὅσων παρηκολούθησαν τὶς παραστάσεις τοῦ ἐ